Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0695/2017 }
B8-0698/2017 }
B8-0699/2017 }
B8-0701/2017 } RC1

13.12.2017

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:
Verts/ALE (B8-0695/2017)
GUE/NGL (B8-0698/2017)
ALDE (B8-0699/2017)
S&D (B8-0701/2017)

w sprawie Salwadoru: przypadki kobiet ściganych za poronienie
(2017/3003(RSP))

Victor Boştinaru, Elena Valenciano, Soraya Post, Francisco Assis, Iratxe García Pérez
w imieniu grupy S&D
Beatriz Becerra Basterrechea, Petras Auštrevičius, Nedzhmi Ali, Izaskun Bilbao Barandica, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, María Teresa Giménez Barbat, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Patricia Lalonde, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Javier Nart, Norica Nicolai, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jozo Radoš, Robert Rochefort, Marietje Schaake, Pavel Telička, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström
w imieniu grupy ALDE
Miguel Urbán Crespo, Malin Björk, Patrick Le Hyaric, Marie-Christine Vergiat, Barbara Spinelli, Lola Sánchez Caldentey, Estefanía Torres Martínez, Tania González Peñas, Xabier Benito Ziluaga, Sabine Lösing

w imieniu grupy GUE/NGL
Molly Scott Cato, Bodil Valero, Ernest Urtasun, Barbara Lochbihler, Terry Reintke, Florent Marcellesi, Michel Reimon, Bronis Ropė, Davor Škrlec, Jordi Solé, Heidi Hautala, Karima Delli, Michèle Rivasi
w imieniu grupy Verts/ALE
Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Salwadoru: przypadki kobiet ściganych za poronienie
(2017/3003(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),

– uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 8, 19, 157, 216 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a),

– uwzględniając rozdział 7 planu działania UE-CELAC w sprawie płci na lata 2015–2017,

– uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na sesjach nadzwyczajnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin +5 (2000 r.), Pekin +10 (2005 r.), Pekin +15 (2010 r.) i Pekin +20 (2015 r.),

– uwzględniając deklarację trzech prezydencji UE z dnia 19 lipca 2017 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn, wydaną przez Estonię, Bułgarię i Austrię,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2015 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie[1],

– uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1567/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie pomocy w odniesieniu do polityk oraz działań i praw dotyczących zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w krajach rozwijających się[2],

– uwzględniając piąty milenijny cel rozwoju – poprawa opieki zdrowotnej nad matkami,

– uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 1979 r.,

– uwzględniając dokonany w lutym 2017 r. przez Komitet ONZ ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet przegląd praw kobiet w Salwadorze i jego uwagi podsumowujące,

– uwzględniając art. 6, 24 i 39 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka,

– uwzględniając konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur, której Salwador jest stroną od 1996 r.,

– uwzględniając art. 144 konstytucji Republiki Salwadoru, w którym stwierdza się, że traktaty międzynarodowe zawierane z innymi państwami lub organizacjami międzynarodowymi stanowią prawa republiki, oraz że w przypadkach, gdy istnieje

[1]Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0502.
[2] Dz.U. L 224 z 6.9.2003, s. 1.

konflikt między traktatem a prawem krajowym, pierwszeństwo mają przepisy traktatu,

– uwzględniając nowe ramy na rzecz równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet: przekształcanie życia dziewcząt za pomocą działań zewnętrznych UE w latach 2016–2020,

– uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska),

– uwzględniając wydane w dniu 11 maja 2015 r. oświadczenie grupy roboczej ONZ ds. dyskryminacji kobiet w prawie i w praktyce,

– uwzględniając Międzyamerykańską konwencję o zapobieganiu, karaniu i eliminacji przemocy wobec kobiet (konwencja z Belém do Pará),

– uwzględniając salwadorski dekret ustawodawczy nr 520 (specjalna kompleksowa ustawa o prawie kobiet do życia bez przemocy),

– uwzględniając art. 133, 135 i 136 salwadorskiego kodeksu karnego,

– uwzględniając oświadczenie wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka Zeida Ra'ada Al Husseina wygłoszone na zakończenie jego misji w Salwadorze w dniu 17 listopada 2017 r.,

– uwzględniając art. 1 konstytucji Republiki Salwadoru,

– uwzględniając salwadorską ustawę o równości, sprawiedliwości i eliminacji dyskryminacji kobiet przyjętą w 2016 r., ustawę o prawie kobiet do życia bez przemocy przyjętą w 2012 r. oraz ustawę o kompleksowej ochronie dzieci i młodzieży (LEPINA) przyjętą w kwietniu 2009 r., która upoważnia Ministerstwo Edukacji do wprowadzenia edukacji na temat płci i zdrowia reprodukcyjnego oraz do zwalczania dyskryminacji kobiet w systemie kształcenia,

– uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że równouprawnienie płci jest podstawową wartością UE; mając na uwadze, że prawo do równego traktowania i niedyskryminacji stanowi prawo podstawowe zapisane w traktatach oraz w europejskiej karcie praw podstawowych, a także że należy go w pełni przestrzegać, upowszechniać je i stosować w ustawodawstwie, praktyce, orzecznictwie i w życiu codziennym;

B. mając na uwadze, że w art. 36 i 37 uwag podsumowujących w przeglądzie wyników Salwadoru w zakresie praw kobiet Komitet NZ ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet wzywa Salwador do uchylenia przepisów karnych dotyczących aborcji;

C. mając na uwadze, że od 2000 r. co najmniej 120 kobiet w Salwadorze postawiono przed sądem za aborcję lub zabójstwo, gdy zgon płodu nastąpił w ostatnich miesiącach ciąży, przy czym 26 z nich skazano za zabójstwo, a 23 – za aborcję, i wszystkie skazane odsiadują wyjątkowo długie wyroki, pomimo tego, że zgodnie ze standardami międzynarodowymi nie są przestępczyniami; mając na uwadze, że większość tych kobiet była młoda, uboga, słabo wykształcona i pochodziła z oddalonych społeczności; mając na

uwadze, że obecnie toczy się postępowanie w dwóch sprawach; mając na uwadze, że sprawa Teodory del Carmen Vásquez, która spędziła ostatnie dziesięć lat w więzieniu, zostanie poddana rewizji przez drugi sąd skazujący w dniu 13 grudnia 2017 r., natomiast wyrok na Evelyn Beatriz Hernandez Cruz został potwierdzony w październiku 2017 r.;

D. mając na uwadze, że najsurowiej ukarane kobiety – „Las 17" – skazano w latach 2000–2011 na dziesiątki lat pozbawienia wolności; mając na uwadze, że nieliczne z nich zostały zwolnione po unieważnieniu przez sądy wcześniejszych postanowień;

E. mając na uwadze, że przemoc na tle płciowym jest poważnym problemem w Salwadorze, a dane pokazują, że co trzy godziny jedna kobieta pada ofiarą napaści na tle seksualnym, przypadki gwałtów często skutkują niepożądaną ciążą, a liczba zabójstw kobiet jest przerażająca, przy czym tylko 5 % z tych przestępstw stało się przedmiotem postępowania sądowego;

F. mając na uwadze, że pracownicy każdego organu publicznego, w tym szpitali i klinik, mają obowiązek zgłaszania pacjentek pogotowia położniczego, co stanowi naruszenie prawa pacjenta do zachowania poufności oraz stwarza warunki, w których kobiety doświadczają stygmatyzacji; mając na uwadze, że obowiązek zgłaszania pacjentek oznacza, że kobiety, które cierpią z powodu poważnych powikłań w czasie ciąży nie decydują się na korzystanie z pomocy medycznej z obawy przed postępowaniem karnym i pozbawieniem wolności; mając na uwadze, że już sam fakt niezgłoszenia uznaje się za przestępstwo o charakterze ogólnym;

G. mając na uwadze, że wskaźnik zabójstw kobiet i dziewcząt ze względu na płeć jest w Salwadorze przerażająco wysoki; mając na uwadze, że w 2015 i 2016 r. zamordowano 1097 kobiet, a w okresie od stycznia do czerwca 2017 r. zamordowano 201 kobiet; mając na uwadze, że w ubiegłym roku krajowa policja cywilna Salwadoru zarejestrowała 3947 skarg dotyczących napaści na tle seksualnym, z czego 1049 przypadków gwałtów, w tym gwałtów w rodzinie, a według salwadorskiej Organizacji Kobiet na rzecz Pokoju (ORMUSA) 1873 ofiary stanowiły osoby nieletnie lub sklasyfikowane jako „pozbawione zdolności prawnej";

H. mając na uwadze, że Salwador ma wysoki wskaźnik ciąż nastolatek, co jest również wynikiem braku edukacji seksualnej w szkołach; mając na uwadze, że głównymi powodami ciąży w młodym wieku są wykorzystywanie seksualne i gwałt; mając na uwadze, że według Ministerstwa Zdrowia w 2015 r. odnotowano 1445 przypadków ciężarnych dziewcząt w wieku od 10 do 14 lat;

I. mając na uwadze, że w 1998 r. Salwador wprowadził penalizację aborcji we wszystkich okolicznościach, w tym w przypadku, gdy ciąża powoduje powikłania zagrażające życiu kobiety lub dziewczyny, oraz w przypadku gwałtu, kazirodztwa lub niezdolności płodu do samodzielnego życia; mając ponadto na uwadze, że w 1999 r. przyjęto poprawkę do konstytucji uznającą embrion za istotę ludzką „od momentu poczęcia"; mając na uwadze, że każda osoba, która wykonuje lub samodzielnie wywołuje aborcję, nawet przed etapem płodu, może być ścigana i poddana karze pozbawienia wolności na okres od dwóch do ośmiu lat, jednak w wielu przypadkach prokuratorzy zwiększają zarzut do „zabójstwa kwalifikowanego", za co grozi kara do 50 lat pozbawienia wolności; mając na uwadze, że przepisy, które potencjalnie dopuszczają aborcję w tych okolicznościach, pozostają zablokowane w Zgromadzeniu Narodowym od października 2016 r., ale obecnie toczą się

dyskusje w celu poczynienia dalszych postępów;

J. mając na uwadze, że w Salwadorze nadal ze względów religijnych, kulturowych i innych odmawia się kobietom i dziewczętom dostępu do bezpiecznej i legalnej aborcji, co narusza ich prawo do zdrowia, życia oraz nietykalności fizycznej i psychicznej;

K. mając na uwadze, że Ministerstwo Edukacji przygotowało niedawno materiały z myślą o włączeniu zagadnień zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego do krajowych programów nauczania, ale ze względu na opór ze strony różnych środowisk w ostatecznie zredagowanych materiałach kładzie się nacisk na wstrzemięźliwość seksualną, pomimo faktu, że 42 % kobiet zachodzi w ciążę zanim skończy 20 lat;

L. mając na uwadze, że w Ameryce Łacińskiej ryzyko zgonu okołoporodowego jest czterokrotnie wyższe wśród nastolatek poniżej 16 roku życia; mając na uwadze, że 65 % przypadków przetoki położniczej występuje u ciężarnych nastolatek, co niesie ze sobą poważne konsekwencje dla życia, w tym poważne problemy zdrowotne i wykluczenie społeczne; mając na uwadze, że ciąża w młodym wieku jest również niebezpieczna dla noworodków, wśród których współczynnik umieralności jest 50 % wyższy niż przeciętnie; mając na uwadze, że aż do 40% kobiet w regionie padło ofiarą przemocy seksualnej; mając na uwadze, że 95 % aborcji w Ameryce Łacińskiej wykonuje się w niebezpiecznych warunkach;

M. mając na uwadze, że Ministerstwo Zdrowia informuje, iż w latach 2011–2015 14 kobiet zmarło na skutek powikłań związanych z aborcją, 13 kobiet zmarło z powodu ciąży pozamacicznej i 63 kobiety zmarły w wyniku obecnych przepisów aborcyjnych; mając na uwadze, że samobójstwo jest przyczyną 57 % zgonów ciężarnych kobiet w wieku od 10 do 19 lat; mając na uwadze, że wiele kobiet obawia się zwrócić się o pomoc medyczną, gdy cierpią z powodu powikłań związanych z ciążą, co powoduje więcej możliwych do uniknięcia zgonów; mając na uwadze, że sytuacja ta dotyka szczególnie kobiety o najskromniejszych zasobach finansowych, które nie mają dostępu do usług w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego;

N. mając na uwadze, że Human Rights Watch i Amnesty International zauważają, iż kobiety, które poroniły lub urodziły martwe dzieci, są w Salwadorze często ścigane pod zarzutem poddania się aborcji; mając na uwadze, że przypadki takich kobiet są często zgłaszane przez personel medyczny, i w następstwie kobiety zostają aresztowane, gdy wciąż przebywają w szpitalu;

O. mając na uwadze, że eksperci ONZ przestrzegają, iż decyzja władz Salwadoru stanowi poważne naruszenie praw kobiet i dziewcząt do życia, zdrowia i nietykalności fizycznej i psychicznej, a tym samym naraża na szwank ich szanse gospodarcze i społeczne;

P. mając na uwadze, że w marcu 2015 r. Komitet Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych ONZ zwrócił się do Salwadoru o przeprowadzenie przeglądu przepisów aborcyjnych i ich zmiany w celu zapewnienia ich zgodności z innymi prawami takimi jak prawo do zdrowia i życia; mając na uwadze, że przemoc fizyczna, seksualna i psychiczna wobec kobiet stanowi pogwałcenie praw człowieka;

Q. mając na uwadze, że Salwador aktywnie uczestniczył w 61. sesji Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet; mając na uwadze, że wszystkie strony powinny nadal wspierać realizację

pekińskiej platformy działania ONZ w odniesieniu do, między innymi, dostępu do edukacji i opieki zdrowotnej jako podstawowych praw człowieka oraz praw reprodukcyjnych i seksualnych;

R. mając na uwadze, że organy traktatowe ONZ, w tym Komitet Praw Człowieka i Komitet ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet, wezwały część państw Ameryki Łacińskiej do wprowadzenia wyjątków w restrykcyjnych przepisach aborcyjnych, w tym w przypadku, gdy ciąża stanowi zagrożenie dla życia lub zdrowia kobiety, płód jest ciężko upośledzony lub ciąża jest wynikiem gwałtu lub kazirodztwa;

S. mając na uwadze, że wysoki komisarz ONZ ds. praw człowieka Zeid Ra'ad Al Hussein po wizycie w Salwadorze w listopadzie 2017 r. wyraził obawy w związku z sytuacją kobiet i dziewcząt w tym kraju; mając na uwadze, że wezwał on Salwador do wprowadzenia moratorium na stosowanie art. 133 kodeksu karnego i do ponownego rozpatrzenia spraw kobiet zatrzymanych za przestępstwa związane z aborcją;

T. mając na uwadze, że Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, Konwencja o prawach dziecka i Komitet Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych jednoznacznie dostrzegają związek między niebezpieczną i nielegalną aborcją a wysoką śmiertelnością matek; mając na uwadze, że konwencja w sprawie zakazu stosowania tortur stanowi, że państwa, które stosują całkowity zakaz aborcji bez względu na okoliczności narażają kobiety i dziewczęta na upokorzenie i okrutne traktowanie;

U. mając na uwadze, że w powszechnym okresowym przeglądzie praw człowieka ONZ znalazło się 10 zaleceń dla Salwadoru dotyczących dostosowania prawa aborcyjnego do międzynarodowych standardów praw człowieka oraz że rząd Salwadoru je wszystkie odrzucił;

V. mając na uwadze, że zgodnie z regułami ONZ dotyczącymi postępowania z więźniarkami oraz środków nieizolacyjnych stosowanych wobec kobiet, które popełniły przestępstwo (reguły z Bangkoku) kobiety opiekujące się dziećmi i ciężarne powinny, zawsze gdy jest to możliwe i właściwe, otrzymywać kary nieizolacyjne;

W. mając na uwadze, że zapobieganie nieplanowanym ciążom i zmniejszenie liczby nastoletnich matek dzięki powszechnemu dostępowi do opieki zdrowotnej w dziedzinie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego to jeden z celów zrównoważonego rozwoju;

1. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją dziewcząt i kobiet w Salwadorze oraz przysługujących im praw człowieka, w tym praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, oraz potępia wszelkie formy przemocy wobec kobiet; przypomina, że stanowią one poważne naruszenie praw człowieka oraz godności kobiet i dziewcząt; podkreśla, że art. 7 Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (Salwador ratyfikował go w dniu 3 marca 2016 r.) uznaje wymuszoną ciążę za zbrodnię przeciwko ludzkości i za formę przemocy wobec kobiet ze względu na płeć, co stanowi poważne naruszenie praw człowieka oraz godności kobiet i dziewcząt;

2. stanowczo potępia skazanie i uwięzienie kobiet i dziewcząt, które poroniły lub urodziły martwe dziecko, i wzywa do ich natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia; uważa, że nikogo nie należy więzić z powodu przekonań;

3. potępia prześladowanie kobiet z powodu aborcji, długie pobyty w areszcie tymczasowym i niewspółmierne sankcje karne nakładane na kobiety pragnące usunąć ciążę, a także umieszczanie w więzieniu kobiet szukających pomocy medycznej w szpitalu na skutek donosów personelu służby zdrowia, które motywowane są strachem przed sankcjami;

4. potępia bezwzględną kryminalizację aborcji na podstawie art. 133, 135 i 136 kodeksu karnego oraz jej poważne i dyskryminujące skutki dla kobiet, które są zmuszone do korzystania z niebezpiecznych metod usuwania ciąży, co stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia; wzywa Zgromadzenie Narodowe Salwadoru do zastosowania się do zaleceń wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka Zeida Ra'ada Al Husseina i do zalecenia Komitetu ds. Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet dotyczącego moratorium na ich stosowanie;

5. wzywa Salwador do zapewnienia kobietom i dziewczętom dostępu do bezpiecznej i legalnej aborcji; wzywa w tym kontekście Zgromadzenie Narodowe Salwadoru do poparcia projektu ustawy wprowadzającej reformę art. 133, 135 i 136 kodeksu karnego w celu zniesienia kar za aborcję przynajmniej w przypadku ciąży stanowiącej zagrożenie dla życia lub zdrowia fizycznego bądź psychicznego ciężarnej kobiety lub dziewczyny, w przypadku poważnego i śmiertelnego upośledzenia płodu lub w przypadku ciąży będącej wynikiem gwałtu lub kazirodztwa;

6. wzywa władze Salwadoru do wprowadzenia moratorium na egzekwowanie obowiązujących przepisów i do ponownego rozpatrzenia decyzji o zatrzymaniu kobiet oskarżonych o poronienie, urodzenie martwego dziecka lub przestępstwa związane z aborcją i do ich uwolnienia, zapewnienia rzetelnego procesu sądowego w postępowaniach dotyczących aborcji, aby umożliwić oskarżonym kobietom oczekiwanie na proces poza zakładem karnym, oraz do zagwarantowania przestrzegania tajemnicy zawodowej w przypadku pracowników służby zdrowia i poufności w przypadku pacjentów; potępia wszystkie środki karne skierowane przeciw kobietom i dziewczętom pragnącym dokonać aborcji, a także przeciw pracownikom służby zdrowia i innym osobom, które pomagają w uzyskaniu dostępu do tej procedury i ją umożliwiają, oraz wzywa do zniesienia tych środków;

7. przypomina rządowi Salwadoru, że spoczywa na nim obowiązek ochrony praw obywateli oraz stania na straży praworządności w odniesieniu do zasady domniemania niewinności, szczególnie w przypadku osób stających przed sądem, które należy traktować jako niewinne aż do momentu udowodnienia im winy, oraz że ciężar dowodu powinien spoczywać na organach ścigania, a nie na oskarżonym, zgodnie ze statutem rzymskim, który Salwador ratyfikował; wzywa władze Salwadoru do zapewnienia urzędnikom państwowym, w tym pracownikom sądownictwa, szkoleń dotyczących równości płci; wzywa ESDZ i Komisję do finansowania i wspierania takich przedsięwzięć;

8. potępia nieludzkie warunki w więzieniach, takie jak torturowanie i izolowanie więźniów oraz zawieszanie odwiedzin członków rodzin; wzywa rząd Salwadoru do ratyfikowania protokołu fakultatywnego do konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur jako środka zapobiegającego torturom i nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu w więzieniach i miejscach zatrzymań; wzywa do umożliwienia niezależnym organizacjom międzynarodowym dostępu do ośrodków detencyjnych; wzywa władze Salwadoru do poprawy warunków pobytu więzionych kobiet, w tym do umożliwienia im dostępu do

produktów higienicznych oraz do poszanowania ich podstawowych praw człowieka;

9. przypomina rządowi i sędziom, że są zobowiązani do przestrzegania międzynarodowych norm równego dostępu do wymiaru sprawiedliwości i zasad gwarantujących wszystkim sprawiedliwy proces, oraz że wina może zostać ustalona dopiero po przedstawieniu konkretnych i wystarczających dowodów; domaga się, aby rząd udostępnił wystarczające fundusze publiczne na pomoc w uzyskaniu reprezentacji prawnej tym, którzy nie mogą sobie na to pozwolić;

10. wzywa wymiar sprawiedliwości do zapewnienia rzetelnego procesu z wszelkimi gwarancjami Teodorze del Carmen Vásquez i Evelyn Beatriz Hernandez Cruz oraz do uchylenia wyroków; wyraża solidarność z kampanią „Las 17”, którą prowadzą kobiety niesłusznie skazane na wyroki więzienia do 40 lat za poronienie, urodzenie martwego dziecka, i inne powikłania okołoporodowe; wyraża solidarność z wszystkimi kobietami w Salwadorze, które są ścigane z podobnych powodów lub zostały skazane za zabójstwo kwalifikowane; wzywa właściwe władze do zrewidowania wszystkich wyroków i do ułaskawienia skazanych;

11. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że w Salwadorze odnotowuje się wysoką liczbę ciąż u dzieci; apeluje do władz Salwadoru, by wypełniły swoje zobowiązania międzynarodowe i chroniły prawa człowieka, zapewniając wszystkim dziewczętom dostęp do wszelkich możliwych informacji oraz usług medycznych niezbędnych w przypadku ciąży będącej wynikiem gwałtu i stanowiącej poważne zagrożenie;

12. uważa za godne ubolewania, że ciała kobiet i dziewcząt, zwłaszcza jeśli chodzi o prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne, są nadal ideologicznym polem walki, i wzywa Salwador do uznania niezbywalnych praw kobiet i dziewcząt do nietykalności cielesnej i samodzielnego podejmowania decyzji, m.in. w odniesieniu do dostępu do dobrowolnego planowania rodziny oraz bezpiecznej i legalnej aborcji; jest zdania, że ogólny zakaz wykonywania aborcji ze względu na stan zdrowia oraz w przypadku ciąż będących wynikiem gwałtu i kazirodztwa, a także odmowa zapewnienia bezpłatnej opieki medycznej w przypadku gwałtu równa się stosowaniu tortur;

13. pochwala przyjęcie specjalnej kompleksowej ustawy o prawie kobiet do życia bez przemocy dzięki ponadpartyjnej koalicji posłanek do Zgromadzenia Narodowego i przypomina władzom Salwadoru o konieczności jej pełnego wdrożenia, zwłaszcza jeśli chodzi o zobowiązanie do ochrony kobiet i dziewcząt przed przemocą;

14. z zadowoleniem przyjmuje niedawne wprowadzenie przez Salwador polityki w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i nowego programu „Ciudad Mujer”, który oferuje usługi dla 1,5 mln kobiet w całym kraju, szczególnie za pomocą kampanii uświadamiających i informujących o prawach i zdrowiu reprodukcyjnym i seksualnym, oraz popiera to przedsięwzięcie i wzywa rząd Salwadoru do zapewnienia dostępu do nowoczesnych usług i informacji dotyczących antykoncepcji, a także do dołożenia starań w celu zapewnienia wszechstronnej edukacji seksualnej w szkołach publicznych;

15. wzywa Radę do przyspieszenia prac i umożliwienia UE ratyfikacji i wdrożenia konwencji stambulskiej, tak aby zapewnić spójność między wewnętrznymi i zewnętrznymi działaniami UE dotyczącymi przemocy wobec dzieci, kobiet i dziewcząt;

16. wzywa Radę do ujęcia kwestii bezpiecznej i legalnej aborcji w wytycznych UE w sprawie gwałtu i przemocy wobec kobiet i dziewcząt; podkreśla, że powszechny dostęp do opieki zdrowotnej, zwłaszcza w dziedzinie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz związanych z tym praw, jest jednym z podstawowych praw człowieka;

17. wzywa do zebranych na szczycie szefów państw i rządów UE-CELAC (Wspólnota Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów) do rozbudowania rozdziału dotyczącego przemocy uwarunkowanej płcią w planie działania UE-CELAC i opracowania jasnego kalendarza działań i środków wykonawczych, które zagwarantują staranność w zapobieganiu wszystkim aktom przemocy wobec kobiet oraz prowadzeniu dochodzeń i karaniu tych aktów, a także zapewnią właściwą rekompensatę ofiarom;

18. z zadowoleniem obserwuje wysiłki podejmowane przez delegaturę UE w Salwadorze w celu nawiązania z władzami krajowymi współpracy w kwestii praw kobiet, w tym w sprawie kryminalizacji aborcji; podkreśla z naciskiem, że kwestię te należy uznać za priorytetową i wzywa ESDZ do regularnego składania Parlamentowi sprawozdania z działań podejmowanych w tej dziedzinie; nalega, aby delegatura UE zapewniła wszelkie niezbędne wsparcie kobietom uwięzionym za przestępstwa związane z aborcją, w postaci regularnych odwiedzin, wsparcia dla rodzin i pomocy prawnej;

19. przypomina UE o jej zobowiązaniach przewidzianych w ramach działań na rzecz równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE w latach 2016–2020; apeluje do ESDZ o ścisłe monitorowanie rewizji wyroków na miejscu i wzywa Komisję do zapewnienia w europejskiej współpracy rozwojowej podejścia opartego na przestrzeganiu praw człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem równouprawnienia płci oraz zwalczania wszelkich form przemocy seksualnej wobec kobiet i dziewcząt; wzywa państwa członkowskie i instytucje UE do większego wspierania lokalnych obrońców praw człowieka i organizacji pozarządowych prowadzących kampanie na rzecz praw kobiet i dziewcząt, zwłaszcza praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz w zakresie planowania rodziny w Salwadorze, w tym do większego wsparcia finansowego;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, władzom Republiki Salwadoru, Urzędowi Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka, Parlamentowi Ameryki Centralnej, Parlamentowi Latynoamerykańskiemu, Euro-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich.